

Aquest Noi és la bomba

Satélite K reuneix en CD i vinil totes les gravacions del llegendari rumber d'Hostafrancs

Juan Castellón Jimenez, conegut artísticament com **El Noi** (o **El Noy**, segons la forma com va aparèixer també en cartells i portades) és una de les personalitats més fascinants i poc promocionades de la rumba catalana. Ara s'acaben de reunir les seves gravacions a *La bomba gitana* (Satélite K, 2016).

El Noi II-Il·lustració: Txarly Brown

Quan va publicar-se el disc *Gipsy Rhumba* (Soul Jazz, 2014) vam entrevistar el seu impulsor (<http://www.enderrock.cat/sonsdelamediterrania/noticia/7494/rhumba/for/export>), el bateria i melòman **David 'El Indio'**, que ens va confessar que per ell **El Noi** era "un artista molt interessant i un gran desconegut. Mereix un gran suport". Una mica abans, al referencial *Achilibook* (Milenio, 2013), **Txarly Brown** considerava: "El Noi està demanant a crits ser redescobert per qualsevol segell de reedicions calentes amb talent". Doncs bé, s'acaba de publicar un treball que pot ajudar a conèixer una mica més aquesta gran figura de la rumba catalana. O si més no, a gaudir de la seva música, que és d'autèntica categoria.

Com *Gipsy Rhumba*, aquesta nova producció també ha estat dirigida per **David 'El Indio'**, amb la col·laboració del periodista i DJ **José Manuel Gómez 'Gufi'**. A l'àlbum hi ha perles com "La bomba gitana", del 1969, amb un estratosfèric acompanyament d'orgue; l'exuberant "Don Rilet", del 1970; temes més arrossegats i baladístics en la línia del **Pescadilla**, com ara "Loco" del 1967; "Lerelere" i "Maria Antonia", del 1971, totes dues amb piano *tumbao* i vents potentíssims; la saborosa "Viva Polúa", del 1974, una versió del "Canta y sé feliz" que **Peret** va presentar a Eurovisió aquell mateix any... i també el darrer enregistrament d'estudi que va fer, una versió del cant devocional de **Chango** "Aleluya", que aquí ha arreglat el fill d'**El Noi**, **Juan Castellón**.

Segons consigna l'*Achilibook*, **El Noi** va néixer a Madrid el 1938 i va morir a València el 2010. Va criar-se al barri barceloní d'Hostafrancs. Després de publicar un senzill amb la discogràfica Hito el 1967 amb les cançons "El loco" i "Charanga Pachanga", va fitxar pel segell Discophon, amb qui va publicar diversos senzills -amb etiquetes comercials com "El más pop de la rumba gitana" o "El más pop de la rumba flamenca" i l'LP *El Noi* (Discophon, 1974). Nebot d'**El Príncipe Gitano** i de **Dolores Vargas 'La Terremoto'** i fill i nét d'artistes, les seves gravacions són l'exponent d'una rumba pop moderna que no para d'incorporar elements nous a les seves produccions, especialment del *boogaloo*, la salsa i altres derivats d'arrel caribenya conreats a Nova York, tal com van fer els mateixos anys, amb un estil diferent però paral·lel, **Los Amaya**.